

[Bjørn Elmquist]

gelys i forbindelse med efterforskningen for en forbrydelse.

Men der kan også være et hensyn til den enkelte borger, nemlig i forbindelse med en anmeldelse for en mulig voldtægt. Det er noget af det, som jeg synes man ikke får belyst i SF-forslaget, noget, som kommer frem i de høringsvar, vi har fået i dag, og som bestemt rejser mange spørgsmål, f.eks. i forbindelse med samtykke til en legemsundersøgelse. Hvis en, der anmelder en voldtægtsforbrydelse, ikke vil give samtykke til en legemsundersøgelse, hvad gør man så i sådan et tilfælde? Er det et emne, som skal reguleres ved de paragraffer, som er foreslået her?

Der er mange andre spørgsmål. Jeg har blot rejst nogle af dem, og tidligere ordførere har været inde på andre, som jeg ikke skal gentage, men de var også på min liste. Derfor er det nødvendigt, at alle disse emner bliver drøftet, før vi går ind i den konkrete balanceafvejning.

Midt i det kommer så SF's forslag. Vi kan måske undre os lidt over tidspunktet. Jeg har læst et par steder i bemærkningerne og i fremsættelsen noget divergerende udlægninger af, hvad der egentlig er motiveringen. I fremsættelsen står der i sidste spalte:

»Forslagsstillerne erkender, at forslaget næppe kan nå at blive færdigbehandlet i dette folketingsår, men finder, at en debat om dette afgørende retssikkerhedsemne er absolut påkrævet allerede nu.«

Er det i folketingsalen eller er det i offentligheden? Vi kunne godt have haft debatten i offentligheden på basis af betænkningen.

Derimod læser jeg i indledningen til bemærkningerne til lovforslaget:

»Forslagsstillerne mener imidlertid, at bestemmelserne om legemsindgreb kan behandles allerede nu og fremsætter på den baggrund nærværende lovforslag.«

Så behandles og diskuteres det måske i folketingsalen? Jeg tvivler på, at vi når det i udvalget. Vi har mange lovforslag liggende, vi har travlt med, og vi har besværligheder med at blive færdig med en lang række af dem, så jeg kan såmænd godt sige, at vi ikke ser det store behov for at få denne debat nu.

Vi går ud fra, at man i Justitsministeriet i øjeblikket overvejer et lovforslag, der måske bedre end SF's tager højde for de problemer og de uklarheder, som nogle af os har været inde på

her, og som ikke mindst høringsvarene, efter at man har rundsendt betænkningen, rejser. Jeg synes nok, at dette lovforslag, der er fremsat den 24. februar 1988, og som vi altså har til behandling her, bærer præg af, at man ikke har haft lejlighed til at sætte sig ind i disse høringsvar. Det er sådan set SF's egen afgørelse, at forslaget skulle fremsættes på det tidspunkt.

Kirsten Lee (RV):

Flere andre har været inde på det, og det forekommer også os noget særpræget, at SF her fremsætter et lovforslag, som de oven i købet selv skriver nok ikke kan blive færdigbehandlet i denne samling.

Forslaget følger på de fleste punkter lovudkastet fra Justitsministeriets enige Strafferetsplejeudvalg. Det Radikale Venstre er enigt i sigtet med lovforslaget, nemlig at en samlet lovregulering af politiets muligheder for at foretage legemsindgreb, optage fingeraftryk og foretage personfotografering osv. som led i en strafferetslig efterforskning er ønskelig. Det Radikale Venstre vil under udvalgsarbejdet vurdere, på hvilke punkter udvalgets lovudkast synes mere fornuftigt end SF's, eller om vi eventuelt skal komme frem til noget helt tredje, som vi kan blive enige om ud fra høringsvarene. Vi vil bestræbe os på både at sikre den personlige frihed og at tilgodese hensynet til efterforskningen.

Jeg føler mig ikke overbevist om, at SF's udkast til § 792 c er bedre end udvalgets udkast. Efter udvalgets forslag kan politiet træffe beslutning om alle former for legemsbesigtigelse, fingeraftryk, personfotografering og de mindst indgribende former for legemsundersøgelse, og jeg synes jo nok, at sådan noget som at kigge folk i munden må siges at være en lidet indgribende form for legemsundersøgelse.

Det er vores opfattelse, at det arbejde kan politiet godt udføre. SF ønsker, at der skal foreligge en retskendelse. I praksis vil der vel ske det, at politiet gør det, de finder nødvendigt, og herefter forelægges sagen for retten. Den sigtede er altså blevet undersøgt. På SF's foranledning kommer det til at foregå på noget mere bureaukratisk måde, og jeg er ikke sikker på, at den personlige frihed er bedre beskyttet af den grund.

Hvad § 792 d angår, hvor der åbnes mulighed for, at en person, der ikke er sigtet, kan under-